

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Obdo/84/2019
Identifikačné číslo spisu: 1213233768
Dátum vydania rozhodnutia: 14.01.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Ľubomíra Kúdellová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:1213233768.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: Ing. N.X., nar. XX. S. XXXX., bytom L., zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Henrich Dušek, s.r.o., so sídlom Staré Grunty 162, 841 01 Bratislava - Karlová Ves, IČO: 36 740 951, proti žalovaným: 1/ Metrostav, a.s., so sídlom Koželužská 2450/4, 180 00 Praha, Česká Republika, IČO: 000 14 915, 2/ Metrostav Slovakia a.s., so sídlom Mlynské nivy 68, 824 77 Bratislava, IČO: 47 144 190, zastúpeným advokátskou kanceláriou LEGAL CARTEL s.r.o., so sídlom Na Hrebienku 5433/40, 811 02 Bratislava, IČO: 36 677 175, o zaplatenie 112 195,44 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 26Cb/103/2014, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 15. januára 2019, č. k. 2Cob/48/2018-384, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie odmieta.
- II. Žalovaným 1/ a 2/ náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“ alebo „krajský súd“) rozsudkom z 15. januára 2019, č. k. 2Cob/48/2018-384 potvrdil rozsudok Okresného súdu Bratislava II (ďalej len „súd prvej inštancie“) zo 6. marca 2017, č. k. 26Cb/103/2014-331, ktorým súd prvej inštancie konanie voči žalovanému 1/ zastavil, žalobu voči žalovanému 2/ zamietol a žalovaným 1/ a 2/ priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Žalovaným 1/ a 2/ priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi plnom rozsahu.

1.1. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že sprostredkovanie výstavby štadióna a hotela nezakladalo nárok žalobcu na zaplatenie odmeny podľa zmluvy o poskytovaní služieb poradenstva na kapitálovom a finančnom trhu, nakoľko predmetom danej zmluvy bolo poskytnúť odborné rady pri investovaní finančných prostriedkov, pri kapitálových vstupoch do iných obchodov a sprostredkovaní obchodov s cennými papiermi. V spore nebolo preukázané poskytnutie zmluvne dohodnutých služieb, pričom v zmluve bola odmena viazaná výlučne na realizované služby poskytovania poradenstva. Predmetnú zmluvu nebolo možné považovať ani za sprostredkovateľskú zmluvu ako zastretý právny úkon, keďže absentovala jej podstatná náležitosť, a to záväzok sprostredkovateľa. Rovnako tak sa odvolací súd stotožnil so záverom, že nároky žalobcu, ktorých splatnosť nastala pred 12. májom 2010, sú premlčané,

keďže voči žalovanému 2/ si žalobca uplatnil procesný nárok až 12. mája 2014, keď podal návrh na pristúpenie žalovaného 2/ ako ďalšieho subjektu na strane žalovaného.

1.2. Za vadu konania pred súdom prvej inštancie nepovažoval krajský súd nevypočutie žalobcom navrhnutých svedkov, keďže vo svojom rozhodnutí dostatočne objasnil, prečo navrhnuté dôkazy nevykonali. Nevykonanie navrhnutých dôkazov pritom podľa krajského súdu nemá vplyv na vecnú správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie, keďže odmena za zrealizovanie výstavby nevyplýva z predmetu zmluvy.

2. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca dňa 10. apríla 2019 dovolanie, ktorým sa domáhal, aby dovolací súd napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zmenil tak, že žalobe voči žalovanému 2/ v celom rozsahu vyhovie. Prípustnosť dovolania mala byť podľa dovolateľa daná podľa ustanovenia § 420 písm. f/ Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C. s. p.“).

2.1. Namietanú vadu zmätočnosti videl dovolateľ v tom, že súd prvej inštancie nevykonali ním navrhnuté dôkazy, konkrétne výsluch svedkov, ktorí mali ozrejmiť skutočnosti ohľadom uzatvorenia zmluvy, a ktorých výsluch považoval súd prvej inštancie za nadbytočný. Rovnako tak namietal, že konajúce súdy sa nevysporiadali s jeho podaním z 10. novembra 2016, čo malo výrazný dopad na rozhodnutie vo veci. Uvedeným postupom malo byť porušené právo žalobcu na spravodlivý súdny proces, ako aj princíp rovnosti zbraní v predmetnom spore.

3. Žalovaní 1/ a 2/ sa k dovolaniu žalobcu nevyjadrili.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“), ako súd dovolací (podľa § 35 C. s. p.), po zistení, že dovolanie podal včas žalobca zastúpený advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.), dospel k záveru, že dovolanie žalobcu treba odmietnuť. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 C. s. p.) dovolací súd uvádza nasledovné:

5. Základnou dovolacou námietkou žalobcu bolo, že súdy nižšej inštancie nevykonali ním navrhnuté dôkazy (nevykonali výsluch ním navrhnutých svedkov).

5.1. V zmysle konštantnej judikatúry najvyššieho súdu formovanej od roku 1992 sa nevykonanie stranou navrhnutých dôkazov jednotne nepovažuje za vadu zmätočnosti podľa § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. účinného do 30. júna 2016 a ani za vadu uvedenú v ustanovení § 420 písm. f/ C. s. p. [k tomu viď predovšetkým judikáty publikované pod R 37/1993, R 125/1999, R 6/2000, ale v podrobnostiach vo veci rozhodujúci senát dovolacieho súdu odkazuje aj na svoje skoršie rozhodnutie, a to na uznesenie z 26. augusta 2019, sp. zn. 3Obdo/31/2019 (dostupné na webovej stránke najvyššieho súdu) a v ňom citovanú judikatúru]. V uznesení sp. zn. 3Obdo/31/2019 (obdobne aj 3Obdo/46/2019) zároveň dovolací súd dospel k záveru, že nevykonaním stranou navrhnutých dôkazov nemôže dôjsť k porušeniu princípu rovnosti zbraní.

5.2. Na predmetných záveroch zotrúva vo veci rozhodujúci senát dovolacieho súdu aj v predmetnej veci a nevidí žiadny rozumný dôvod, aby sa od ustálenej rozhodovacej praxe najvyššieho súdu odklonil. Konanie pred odvolacím súdom tak v rozhodovanej veci nebolo postihnuté tvrdenou vadou zmätočnosti uvedenou v ustanovení § 420 písm. f/ C. s. p.

5.3. Len ako poznámku dovolací súd pre úplnosť uvádza, že súdy nižšej inštancie rešpektujúc svoju zákonnú povinnosť (viď ustanovenie § 220 ods. 2 C. s. p.) vysvetlili, prečo nevykonali žalobcom navrhnuté dôkazy.

6. Prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f/ C. s. p. v predmetnej veci nemohla byť založená ani v prípade námietky nevysporiadania sa s vyjadrením žalobcu zo dňa 10. novembra 2016.

6.1. K predmetnému záveru dovolací súd uvádza, že nie je povinnosťou súdov podrobne sa vo svojich rozhodnutiach vysporiadať s akýmkoľvek tvrdením niektorej zo strán sporu, ale len s takým argumentom, ktorý je významné pre rozhodnutie vo veci. Ktoré argumenty sú významné pre rozhodnutie vo veci, pritom určuje súd a nie strana sporu.

6.2. Zároveň dovolací súd konštatuje, že vzhľadom na konzistentné závery konajúcich súdov nie je možné z obsahu dovolania žalobcu vyvodiť v ktorej časti by malo mať jeho vyjadrenie z 10. novembra 2016 vplyv na konečné rozhodnutie vo veci, keď súdy nižšej inštancie skonštatovali, že časť žalovaného

nároku je premlčaná, a časť je nedôvodná, nakoľko nebol preukázaný vznik nároku žalobcu zo zmluvy o poskytovaní služieb poradenstva na kapitálovom a finančnom trhu (nebolo preukázané poskytnutie služieb žalovanému 2/ právnym predchodcom žalobcu - pozn. dovolacieho súdu). Predmetná námietka všeobecného charakteru nemôže ani len náznakom signalizovať nesprávnosť procesného postupu súdov nižšej inštancie v nadväznosti na právo na súdnu ochranu, resp. právo na spravodlivý proces.

6.3. Pozornosti dovolacieho súdu pritom nešlo, že žalobca si uplatnil žalovaný nárok ako nárok vyplývajúci zo zmluvy o poskytovaní služieb poradenstva na kapitálovom a finančnom trhu. Napriek tomu v spore vo svojich vyjadreniach uvádzal viaceré nové skutkové tvrdenia (napr. že sa jedná o nárok na odmenu za sprostredkovanie výstavby zimného štadióna a hotela), ktoré nemali žiadnu súvislosť s predmetným sporom, keďže žalobca zároveň nenavrhol zmenu žaloby (k tomu vid' § 140 ods. 2 C. s. p.). Na tieto skutkové tvrdenia tak nebolo povinnosťou súdov nižšej inštancie reagovať, keďže sa netýkali predmetu sporu.

7. Na základe vyššie uvedeného najvyšší súd dovolanie žalobcu odmietol podľa § 447 písm. c/ C. s. p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné.

8. Úspešným žalovaným 1/ a 2/ dovolací súd náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, nakoľko im žiadne trovy nevnikli, keďže sa k dovolaniu žalobcu v súdom prvej inštancie určenej lehote nevyjadrili (k tomu vid' judikát č. R 72/2018).

9. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.